

פרשת עקב

שמחה אמיתית מגיעה רק בסוף

תירבה תא רל ריהלא 'ה רמשו סתא מתישעו סתרמשו הלאה מיטפשמה תא וועמשת בקע היהו"
פוס איה הנושאה תועמשה, תוועמשה המכ מנשי בקע הלימל **ואת החסד אשר נשבע לאבותיך"**
לדוגמא עקב הרגל נמצאת בסוף גופו של האדם. אדם לפעמים מרגיש בתחילת ימיו, שהקב"ה ישתבח שמו נתן לו הכל! יש לו כסף, אישה טובה וילדים מחוננים בן פורת יוסף והוא יכול לחשוב לעצמו - עלי קוספה אב נכל. 'חבשל ונילע' רמז מעפ לכ אוה **"סלועל טומא לב יולשב יתרמא ינאו"** נאמר הפסוק: סירבד הברה. פוסל הכחת, נמזה עיגה אל וידע יכ, הלחתהב חמשת לא רמולכ **"בקע היהו"** ואומר: בהתחלה נראים טובים, ופתאום מתגלים הרבה דברים נסתרים. אדם יכול פתאום לגלות שאחד מבניו משתמש בסמים, לשני אין בכלל כוונה להתחתן יש לו ראש אחר לגמרי. ככה כל מה שהוא חשב על הילדים שלו, לפתע הכל משתנה למול עיניו. הכל בגלל שהוא שמח יותר מדי מוקדם. לכן, אדם שחושב ונחתיו קעזיו טקשב בשי, **"סב נמא אל סינב"** שה' חנן אותו בבנים מוצלחים, יאמר בליבו - כתוב בתורה: לה' שבניו לא יביישו אותו. רק אחרי אריכות ימים ושנים, כשהאדם כבר ישיש בגיל תשעים, אם הוא רואה שילדיו בלי עין הרע, כולם מסודרים - זה תלמיד חכם, זה ראש ישיבה, זה רופא, זה איש צבא מכובד וירא שמיים, רק אז הוא יכול לומר בשקט תודה לך ה' אני מודה לך.

